

מבוי שהוא גבוה פרק ראשון

עירובין

ב.

מסכת כלאים פרק ח' משנה ד'

איין קושרין את הפסום לא לצדידי הקרוין ולא לאחור הקרוין, ולא את הלבדקים לגמלים. רבי יהודה אומר, כל הנולדים מן הפסום, אף על פי שאביהן המזר, הנולדים מן המזר, אף על פי שאביהם המזר, אכל הנולדים מן הפסום עם הנולדים מהמזר, אסורים זה עם זה.

עין משפט נר מצוה

א א מ"י פ"ו מ"ג שנת הלכה ד סג עשין דרנ"ג א טו"ש"ח א"ס פ"ט שגב ספי"ג כ' ב מ"י פ"ד מ"ג מלכות סוכה הלכה א טמג עשין מ"ט ט"ע א"ס כ"י מלגל ספי"ג א ב ג מ"י פ"ד מלכות בית המזורה הלכה ו סג עשין קס"ג ד ד טס הלכה ט: ז ח ה מ"י פ"ה מ"ג מעט הקדושה ה' ה טמג עשין קס"ג:

רב נסים גאון פרק ראשון

מבוי דרבנן חמי תקנתא. בפרק עושין פסין (דף ט"א) אמר רב יהודה אמר שמואל בשעה שתיקן שלמה עירובין יריים יצתה חב קול ואמרה לו בני אם חכם לכתב ודע כי כל דבר שאנו תכונ בקראי ואפי"ם שהוא תקנת נביאים דרבנן מתיקרי כי פפי השמימה שתיקן ציבילתו ועירובין דרבנן לפי שאינם תכונים:

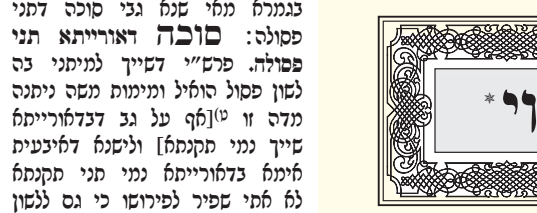
רבינו הגנאל

פרק ראשון

מבוי שהוא גבוה מעשרים אמה ימעט. תנא כיוצא במעוטו נותן עליו קורה מבי אמה ולמטה. תנא חתם סוכה שהיא בגובה מן אמה פסולה. מ"ב גבי סוכה תני פסולה ויבש גבי מבוי חמי תקנתא ובי' ופוטשה היא. אמר רב יהודה אמר רב תמימין לא למדור שער כי אמה הפתח הוא חשיב אלא מפתחו של היכל היתה גובהו כי אמה בדמנן במסכת מדרות פתחו של היכל גובהו כי ורבוהי אמות ו' יהודה למד מן האולם התני ושל אולם גובהו מן אמה ורבוהו כי אמה ושתיים תהיון אחד ורשוטו פתח אהל מועד. רבנן סברי פתח אהל מועד ההיכל הוא דאקרי אהל מועד והואו פתח פתח ההיכל הוא. ו' יהודה סבר קדושת אולם והיכל חוד מלמח הוא. וכולתו אהל מועד אקרי ואפי"ם יהודיא אוקר את תבנית המזבח ומקדש נבי אקרי משכן וכתובי בתוכו.

ונתתי משכן בתוכו ומתייווהו חוד מלמח הוא ארון נבי אקרי מקדש שנאמר

מבוי שהוא גבוה מעשרים אמה ימעט. הקשה מהר"י מארוליני"ש דהוה ליה לאשמועינן הכשר מבוי צרישא שהוא בלתי וקורה ואם הנית למעלה מעשרים ימעט ומיך דתנא ניחא ליה להחמיל בהאי ליגתא כמו שמחלת מתניתין דסוכה ולהכי פריך שפיר טפי בצמרה מאי שנא גבי סוכה דמני פסולה: **סוכה דאורייתא תני פסולה.** פרש"י דשיך למיתני בה לשון פסול הואיל ומימות משה ניתנה מדה זו (א) על גב דדלאורייתא שיך נמי תקנתא וליגתא דאיבעית אימנא דלאורייתא נמי תני תקנתא לא אחי שפיר לפירושו כי גם ללשון ראשון תני דלאורייתא תקנתא ולא קאמר אנא דשיך למיתני בה לשון פסולה לכך נראה לפרש סוכה דאורייתא תני פסולה לשון ימעט משמע שומרט צעלמא ואחי למיטעי ולומר דדוקא לכתמה אכל דיעבד שפיר דמי אכל בצמזי דרבנן אין לחוש והא דלאמרינן צפ"י צמה מדליקין (שג"ד ד' כג.) לר תוכה דהניחה למעלה מעשרים אמה פסולה כסוכה וכמזוי ואפי"ג דנר תוכה הוי דרבנן נקט פסולה אכז סוכה דבתריה א"ר התם לא מני למיתני ימעט דהוה משמע כמו שהיא דולקת ימעט וזהו אינו דלפילו למ"ד הגתה עושה מזה לר"י לכנותה ולהליקה שלא לימנן הרואה לרבו הוה דלדלקה כדלמרינן התם גבי דלדיקה מצנפים והניחה מבזון: **דבר"ב אל פתח אולם הבית.** זה הפסוק אינו צמוס מקום ואור"י דמלניו דכתיב (יחזקאל מ"א) אולם הבית ובקרא ארתינא (ט"ז מ"א) כתיב פתח הבית והוי כאלו נכתב צדיא צדד קרא פתח אולם הבית וקאמרי רבנן אי כתב פתח אולם כדקאמרת פ"י שלא היה כתוב צמוס מקום אולם הבית:

ואשכחן משכן דאיקרי מקדש ופקא מנייה שאני דוחה את השבת ושלא יכנס אדם שם בצדק שעל רגליו משמע דמשכן ומקדש גמרינן מהדדי וכן צ"ק דחולין (ד' כד.) גבי מומין פסולין צהניס וליס צניס דקאמרי יוכל אף צילה זכית עולמים ו' זכית וקשה דצ"צ דשזועות (ד' טו:) מנר"ך דפי קראי דקאמרי דלכתוב אידי ואידי מקדש וכו' וכן צטוטה (ד' טו.) וציומנא (ד' מ.) ובצמנה דוכי ומיך ה"ר נמנאל דהכא לא לר"ך קרא דעיקר דרשא אינה אלא על המקדש דצמנאן על הי דלמות והיהו דלולין צב"רס הוא אס לא היה הפסוק שיפטלו אף צילה הואיל ואינו תלוי בצדושת המשכן:

ש"מ"ים ששהטן קודם פתיחה דלתות ההיכל פסולין. ואם תאמר תיפיק ליה דנשטנו קודם תמיד של שחר ואמרינן (ה) העולה (א) עולה ראשונה (ב) דתמיד של שחר נמי צעי פתיחת דלתות ההיכל כדתני (ב) צתמיד שעתו (פסחים ד' מ:) לא היה תמיד נשטנו עד שהיה שומע קול שער שנפתח וי"ל דקרא דהעולה דווקא דהקטרה איירי ולא צשמיטה אי נמי למצוה ולא לעבד כדאמר צהדיס דהסללת (מנחות ד' מ.) והא דתנינא צמוספתח (ל"ב הזמנים שהקדימן לתמיד של שחר או עיבדן אחר תמיד של צין הערבנים (פסולין היינו מדרבנן אי נמי הכא צילטר"ך כשנפתחו וחזרו ונעלו (א) (ב) צין

אשכחן משכן דאיקרי מקדש. ופקא מנייה שאני דוחה את השבת ושלא יכנס אדם שם בצדק שעל רגליו משמע דמשכן ומקדש גמרינן מהדדי וכן צ"ק דחולין (ד' כד.) גבי מומין פסולין צהניס וליס צניס דקאמרי יוכל אף צילה זכית עולמים ו' זכית וקשה דצ"צ דשזועות (ד' טו:) מנר"ך דפי קראי דקאמרי דלכתוב אידי ואידי מקדש וכו' וכן צטוטה (ד' טו.) וציומנא (ד' מ.) ובצמנה דוכי ומיך ה"ר נמנאל דהכא לא לר"ך קרא דעיקר דרשא אינה אלא על המקדש דצמנאן על הי דלמות והיהו דלולין צב"רס הוא אס לא היה הפסוק שיפטלו אף צילה הואיל ואינו תלוי בצדושת המשכן:

ש"מ"ים ששהטן קודם פתיחה דלתות ההיכל פסולין. ואם תאמר תיפיק ליה דנשטנו קודם תמיד של שחר ואמרינן (ה) העולה (א) עולה ראשונה (ב) דתמיד של שחר נמי צעי פתיחת דלתות ההיכל כדתני (ב) צתמיד שעתו (פסחים ד' מ:) לא היה תמיד נשטנו עד שהיה שומע קול שער שנפתח וי"ל דקרא דהעולה דווקא דהקטרה איירי ולא צשמיטה אי נמי למצוה ולא לעבד כדאמר צהדיס דהסללת (מנחות ד' מ.) והא דתנינא צמוספתח (ל"ב הזמנים שהקדימן לתמיד של שחר או עיבדן אחר תמיד של צין הערבנים (פסולין היינו מדרבנן אי נמי הכא צילטר"ך כשנפתחו וחזרו ונעלו (א) (ב) צין

מבוי שהוא גבוה. מהנינו את הקורה למעלה מעשרים אמה וקורה זו להטיר לנטול למוכה צאה דמדלאורייתא איתמר הולאת ה"ר צצבת ומה היא ה"ר סרטיא ופלטיא גדולה כדלמרון צפרק יליאות השבת (שג"ד א:) שדומין לדגלי מדבר דל מיני דשבת ממשכן גמרינן ועגלות של לויס צרוצב י"ו אמה אזלי כדלמרון צרוצק (ס"ד ד' א.) הלך לא הוה ה"ר צצרי מ"ו אמה רוכב ומפולש מצ' רלשין אכל מבוי קצר הוא ואינו רחב י"ו אמה ואי נמי רחב הוא אינו מפולש אלא ראשו אחד פתוח לה"ר וראשו אחד סתום דאי הוה מפולש אלא הוה משמתי צורה כדלמרינן גגמ' 'אוינו ללאו ה"ר הוא שרי לנטולין ציה מן המורה צלי שום מיקון ורבען גזר עליה משום דלתי לאחלופי צרה"ר ושרייה צתקנתא דלתי או קורה דליהוי היכיראל דלא לימי למישרי ה"ר גמורה: ימעט. יפילי וטעמא מפרש צגמ': והרחב מעשר אמות ימעט. דהוה שיעור רוחב סתם פתחים וטפי מהכי לא מיקרו פתח אלא פלחא ואנן צעינן פתח ור"ך לנעוץ קניס למעט רוחב כניסתה ולהעמידה על עשר או על פמות: צורת הפתח. לתי מינן ולתי מינן וקורה (ס"א וקנה) על גביה: (ב) **גמ' דתי תקנתא.** דמני ימעט ולא תנא פסול: סוכה. דטעמא דיהה דלאורייתא כדלמרו' התם מלמנן ידעו דזויתסכ"ס: תני פסולה הואיל וכבר מימות פלשה ניתנה מדה זו וצלו כמניס מפרש לך שאס לא עשה כן פסולה שיך למיתני צה לשון פסולת ואף על גב דמהניא צה תקנתא כל כמה דלא מתקן לה איקריא פסולה: מבוי. דכל עיקריה דרבנן הוא לא שיך למימר ציה לשון פסולת שרי כלן התחילו להראות עסקי מבוי ומזויתו ומאי פסול שיך למימר אכתי לא הודיעון רבנן שיעוריה צהכי דליתני אס לא עשה כן פסול: דאורייתא נמי תני תקנתא. צעלמא צמילי ארתיני: דנפישוי מיליה. דתני התם ושאין לה שלש דפות ושאניה גבוהה עשרה ושתמטה מרובה מלימה: פסיק ותני פסולה. דהשתא מני כילל ותני להו כולה כדדא דאי הוה תני תקנתא לא הוה מני לערובינהו ולמתנינהו דנשאין לה שלש דפות צעה למיתני יעשה לה דופן וצשאניה גבוהה צעי למיתני יציבה וצשתמטה מרובה מלימה יוסוף על סככה ואמנר מר לעולם ישנה אדם לתלמידו דרך קצרה כדדא ד' (ג.): אהל מועד. הוא היכל ששם היה נמון מוצא הסב והשלחן והמנורה וכוכלו כתיב אהל מועד: רבנן סברי. קדושת אולם לאו כקדושת היכל וכל עבודות האומרות צביל לא הוה עבדי להו צאלס שפניו לא מיתסערי הלך לא מיקרי אהל מועד ולא אשכחן קרא דליקרי לפתח דליה פתח: אל פתח אולם. אלמנא פיתחא אקרי: הבית הפתוח במדבר כתיב וסס לא היה אולם ופתח היכל י אמנות הוא דגבוה שהקדשים לא היו אלא עשרה אמות וגובהו שלש אמות. ששחטון. שחית קודם פתיחת היכל פסולין: הא במשכן כתיב. וצצית עולמים מנא לן: ונתתי משכן בתוככם. (ב) וכשנאמר מקרא זה כבר הוקם המשכן שהרי צמורת כהניס נכתב וכל אומר הספר צהאל מועד נאמר דכתיב (ויקרא ב' א) וידבר ה' אלי מאלה מועד ועל איזה משכן היה מצטיתן עוד אס לא על המקדש:

הוא (ב) שהוא גבוה (ב) למעלה מעשרים אמה ימעט * ר' יהודה אומר אינו צריך והרחב מעשר אמות ימעט * ואם יש לו צורת הפתח אע"פ שהוא רחב מעשר אמות אין צריך למעט: * **גמ' תנן (ה) התם סוכה שהיא גבוהה למעלה מעשרים אמה פסולה ורבי יהודה מכשיר מאי שנא גבי סוכה דתני פסולה וגבי מבוי תני תקנתא סוכה דאורייתא תני פסולה מבוי דרבנן תני תקנתא ואיבעית אימא דאורייתא נמי תני תקנתא אלא סוכה דנפישין מיליה פסיק ותני פסולה מבוי דלא נפיש מיליה תני תקנתא אמר רב יהודה אמר רב חכמים לא למדור אלא מפתחו של היכל ורבי יהודה לא למדור אלא מפתחו של אולם דתנן (ג) פתחו של היכל גבוה עשרים אמה ורחבו עשר אמות (ד) ושל אולם גבוה ארבעים אמה ורחבו עשרים אמות ושניהן מקרא אחד דרשו 'אישחמו פתח אהל מועד דרבנן סברי קדושת היכל לחוד וקדושת אולם לחוד ובי כתיב פתח אהל מועד אהיכל כתיב ורבי יהודה סבר (ה) היכל ואולם קדושה אחת היא ובי כתיב פתח אהל מועד אתרויהו הוא דכתיב ואיבעית אימא לר' יהודה נמי קדושת אולם לחוד וקדושת היכל לחוד והכא היינו טעמא דרבי יהודה דכתיב אל פתח אולם הבית ורבנן אי הוה כתב אל פתח אולם כדקאמרת השתא דכתיב אל פתח אולם הבית הפתוח לאולם והא כי כתיב האי במשכן כתיב אשכחן משכן דאיקרי מקדש ומקדש דאיקרי משכן דאי לא תימא הכי הא (ו) דאמר רב יהודה אמר שמואל השלמים ששחטון קודם פתיחת דלתות ההיכל פסולין שנאמר 'אישחמו פתח אהל מועד בזמן שפתחוין ולא בזמן שהן געולים והא כי כתיב הוה במשכן כתיב אלא אשכחן מקדש דאיקרי משכן ומשכן דאיקרי מקדש בשלמא מקדש דאיקרי משכן דכתיב (א) ונתתי משכן בתוככם אלא משכן דאיקרי מקדש מנלן אילימא ודכתיב (ב) ונתתי משכן בתוככם. (ב) וכשנאמר מקרא זה כבר הוקם המשכן שהרי צמורת כהניס נכתב וכל אומר הספר צהאל מועד נאמר דכתיב (ויקרא ב' א) וידבר ה' אלי מאלה מועד ועל איזה משכן היה מצטיתן עוד אס לא על המקדש:**

הוא (ב) שהוא גבוה (ב) למעלה מעשרים אמה ימעט * ר' יהודה אומר אינו צריך והרחב מעשר אמות ימעט * ואם יש לו צורת הפתח אע"פ שהוא רחב מעשר אמות אין צריך למעט: * **גמ' תנן (ה) התם סוכה שהיא גבוהה למעלה מעשרים אמה פסולה ורבי יהודה מכשיר מאי שנא גבי סוכה דתני פסולה וגבי מבוי תני תקנתא סוכה דאורייתא תני פסולה מבוי דרבנן תני תקנתא ואיבעית אימא דאורייתא נמי תני תקנתא אלא סוכה דנפישין מיליה פסיק ותני פסולה מבוי דלא נפיש מיליה תני תקנתא אמר רב יהודה אמר רב חכמים לא למדור אלא מפתחו של היכל ורבי יהודה לא למדור אלא מפתחו של אולם דתנן (ג) פתחו של היכל גבוה עשרים אמה ורחבו עשר אמות (ד) ושל אולם גבוה ארבעים אמה ורחבו עשרים אמות ושניהן מקרא אחד דרשו 'אישחמו פתח אהל מועד דרבנן סברי קדושת היכל לחוד וקדושת אולם לחוד ובי כתיב פתח אהל מועד אהיכל כתיב ורבי יהודה סבר (ה) היכל ואולם קדושה אחת היא ובי כתיב פתח אהל מועד אתרויהו הוא דכתיב ואיבעית אימא לר' יהודה נמי קדושת אולם לחוד וקדושת היכל לחוד והכא היינו טעמא דרבי יהודה דכתיב אל פתח אולם הבית ורבנן אי הוה כתב אל פתח אולם כדקאמרת השתא דכתיב אל פתח אולם הבית הפתוח לאולם והא כי כתיב האי במשכן כתיב אשכחן משכן דאיקרי מקדש ומקדש דאיקרי משכן דאי לא תימא הכי הא (ו) דאמר רב יהודה אמר שמואל השלמים ששחטון קודם פתיחת דלתות ההיכל פסולין שנאמר 'אישחמו פתח אהל מועד בזמן שפתחוין ולא בזמן שהן געולים והא כי כתיב הוה במשכן כתיב אלא אשכחן מקדש דאיקרי משכן ומשכן דאיקרי מקדש בשלמא מקדש דאיקרי משכן דכתיב (א) ונתתי משכן בתוככם אלא משכן דאיקרי מקדש מנלן אילימא ודכתיב (ב) ונתתי משכן בתוככם. (ב) וכשנאמר מקרא זה כבר הוקם המשכן שהרי צמורת כהניס נכתב וכל אומר הספר צהאל מועד נאמר דכתיב (ויקרא ב' א) וידבר ה' אלי מאלה מועד ועל איזה משכן היה מצטיתן עוד אס לא על המקדש:**

הוא (ב) שהוא גבוה (ב) למעלה מעשרים אמה ימעט * ר' יהודה אומר אינו צריך והרחב מעשר אמות ימעט * ואם יש לו צורת הפתח אע"פ שהוא רחב מעשר אמות אין צריך למעט: * **גמ' תנן (ה) התם סוכה שהיא גבוהה למעלה מעשרים אמה פסולה ורבי יהודה מכשיר מאי שנא גבי סוכה דתני פסולה וגבי מבוי תני תקנתא סוכה דאורייתא תני פסולה מבוי דרבנן תני תקנתא ואיבעית אימא דאורייתא נמי תני תקנתא אלא סוכה דנפישין מיליה פסיק ותני פסולה מבוי דלא נפיש מיליה תני תקנתא אמר רב יהודה אמר רב חכמים לא למדור אלא מפתחו של היכל ורבי יהודה לא למדור אלא מפתחו של אולם דתנן (ג) פתחו של היכל גבוה עשרים אמה ורחבו עשר אמות (ד) ושל אולם גבוה ארבעים אמה ורחבו עשרים אמות ושניהן מקרא אחד דרשו 'אישחמו פתח אהל מועד דרבנן סברי קדושת היכל לחוד וקדושת אולם לחוד ובי כתיב פתח אהל מועד אהיכל כתיב ורבי יהודה סבר (ה) היכל ואולם קדושה אחת היא ובי כתיב פתח אהל מועד אתרויהו הוא דכתיב ואיבעית אימא לר' יהודה נמי קדושת אולם לחוד וקדושת היכל לחוד והכא היינו טעמא דרבי יהודה דכתיב אל פתח אולם הבית ורבנן אי הוה כתב אל פתח אולם כדקאמרת השתא דכתיב אל פתח אולם הבית הפתוח לאולם והא כי כתיב האי במשכן כתיב אשכחן משכן דאיקרי מקדש ומקדש דאיקרי משכן דאי לא תימא הכי הא (ו) דאמר רב יהודה אמר שמואל השלמים ששחטון קודם פתיחת דלתות ההיכל פסולין שנאמר 'אישחמו פתח אהל מועד בזמן שפתחוין ולא בזמן שהן געולים והא כי כתיב הוה במשכן כתיב אלא אשכחן מקדש דאיקרי משכן ומשכן דאיקרי מקדש בשלמא מקדש דאיקרי משכן דכתיב (א) ונתתי משכן בתוככם אלא משכן דאיקרי מקדש מנלן אילימא ודכתיב (ב) ונתתי משכן בתוככם. (ב) וכשנאמר מקרא זה כבר הוקם המשכן שהרי צמורת כהניס נכתב וכל אומר הספר צהאל מועד נאמר דכתיב (ויקרא ב' א) וידבר ה' אלי מאלה מועד ועל איזה משכן היה מצטיתן עוד אס לא על המקדש:**

הוא (ב) שהוא גבוה (ב) למעלה מעשרים אמה ימעט * ר' יהודה אומר אינו צריך והרחב מעשר אמות ימעט * ואם יש לו צורת הפתח אע"פ שהוא רחב מעשר אמות אין צריך למעט: * **גמ' תנן (ה) התם סוכה שהיא גבוהה למעלה מעשרים אמה פסולה ורבי יהודה מכשיר מאי שנא גבי סוכה דתני פסולה וגבי מבוי תני תקנתא סוכה דאורייתא תני פסולה מבוי דרבנן תני תקנתא ואיבעית אימא דאורייתא נמי תני תקנתא אלא סוכה דנפישין מיליה פסיק ותני פסולה מבוי דלא נפיש מיליה תני תקנתא אמר רב יהודה אמר רב חכמים לא למדור אלא מפתחו של היכל ורבי יהודה לא למדור אלא מפתחו של אולם דתנן (ג) פתחו של היכל גבוה עשרים אמה ורחבו עשר אמות (ד) ושל אולם גבוה ארבעים אמה ורחבו עשרים אמות ושניהן מקרא אחד דרשו 'אישחמו פתח אהל מועד דרבנן סברי קדושת היכל לחוד וקדושת אולם לחוד ובי כתיב פתח אהל מועד אהיכל כתיב ורבי יהודה סבר (ה) היכל ואולם קדושה אחת היא ובי כתיב פתח אהל מועד אתרויהו הוא דכתיב ואיבעית אימא לר' יהודה נמי קדושת אולם לחוד וקדושת היכל לחוד והכא היינו טעמא דרבי יהודה דכתיב אל פתח אולם הבית ורבנן אי הוה כתב אל פתח אולם כדקאמרת השתא דכתיב אל פתח אולם הבית הפתוח לאולם והא כי כתיב האי במשכן כתיב אשכחן משכן דאיקרי מקדש ומקדש דאיקרי משכן דאי לא תימא הכי הא (ו) דאמר רב יהודה אמר שמואל השלמים ששחטון קודם פתיחת דלתות ההיכל פסולין שנאמר 'אישחמו פתח אהל מועד בזמן שפתחוין ולא בזמן שהן געולים והא כי כתיב הוה במשכן כתיב אלא אשכחן מקדש דאיקרי משכן ומשכן דאיקרי מקדש בשלמא מקדש דאיקרי משכן דכתיב (א) ונתתי משכן בתוככם אלא משכן דאיקרי מקדש מנלן אילימא ודכתיב (ב) ונתתי משכן בתוככם. (ב) וכשנאמר מקרא זה כבר הוקם המשכן שהרי צמורת כהניס נכתב וכל אומר הספר צהאל מועד נאמר דכתיב (ויקרא ב' א) וידבר ה' אלי מאלה מועד ועל איזה משכן היה מצטיתן עוד אס לא על המקדש:**

הוא (ב) שהוא גבוה (ב) למעלה מעשרים אמה ימעט * ר' יהודה אומר אינו צריך והרחב מעשר אמות ימעט * ואם יש לו צורת הפתח אע"פ שהוא רחב מעשר אמות אין צריך למעט: * **גמ' תנן (ה) התם סוכה שהיא גבוהה למעלה מעשרים אמה פסולה ורבי יהודה מכשיר מאי שנא גבי סוכה דתני פסולה וגבי מבוי תני תקנתא סוכה דאורייתא תני פסולה מבוי דרבנן תני תקנתא ואיבעית אימא דאורייתא נמי תני תקנתא אלא סוכה דנפישין מיליה פסיק ותני פסולה מבוי דלא נפיש מיליה תני תקנתא אמר רב יהודה אמר רב חכמים לא למדור אלא מפתחו של היכל ורבי יהודה לא למדור אלא מפתחו של אולם דתנן (ג) פתחו של היכל גבוה עשרים אמה ורחבו עשר אמות (ד) ושל אולם גבוה ארבעים אמה ורחבו עשרים אמות ושניהן מקרא אחד דרשו 'אישחמו פתח אהל מועד דרבנן סברי קדושת היכל לחוד וקדושת אולם לחוד ובי כתיב פתח אהל מועד אהיכל כתיב ורבי יהודה סבר (ה) היכל ואולם קדושה אחת היא ובי כתיב פתח אהל מועד אתרויהו הוא דכתיב ואיבעית אימא לר' יהודה נמי קדושת אולם לחוד וקדושת היכל לחוד והכא היינו טעמא דרבי יהודה דכתיב אל פתח אולם הבית ורבנן אי הוה כתב אל פתח אולם כדקאמרת השתא דכתיב אל פתח אולם הבית הפתוח לאולם והא כי כתיב האי במשכן כתיב אשכחן משכן דאיקרי מקדש ומקדש דאיקרי משכן דאי לא תימא הכי הא (ו) דאמר רב יהודה אמר שמואל השלמים ששחטון קודם פתיחת דלתות ההיכל פסולין שנאמר 'אישחמו פתח אהל מועד בזמן שפתחוין ולא בזמן שהן געולים והא כי כתיב הוה במשכן כתיב אלא אשכחן מקדש דאיקרי משכן ומשכן דאיקרי מקדש בשלמא מקדש דאיקרי משכן דכתיב (א) ונתתי משכן בתוככם אלא משכן דאיקרי מקדש מנלן אילימא ודכתיב (ב) ונתתי משכן בתוככם. (ב) וכשנאמר מקרא זה כבר הוקם המשכן שהרי צמורת כהניס נכתב וכל אומר הספר צהאל מועד נאמר דכתיב (ויקרא ב' א) וידבר ה' אלי מאלה מועד ועל איזה משכן היה מצטיתן עוד אס לא על המקדש:**

הוא (ב) שהוא גבוה (ב) למעלה מעשרים אמה ימעט * ר' יהודה אומר אינו צריך והרחב מעשר אמות ימעט * ואם יש לו צורת הפתח אע"פ שהוא רחב מעשר אמות אין צריך למעט: * **גמ' תנן (ה) התם סוכה שהיא גבוהה למעלה מעשרים אמה פסולה ורבי יהודה מכשיר מאי שנא גבי סוכה דתני פסולה וגבי מבוי תני תקנתא סוכה דאורייתא תני פסולה מבוי דרבנן תני תקנתא ואיבעית אימא דאורייתא נמי תני תקנתא אלא סוכה דנפישין מיליה פסיק ותני פסולה מבוי דלא נפיש מיליה תני תקנתא אמר רב יהודה אמר רב חכמים לא למדור אלא מפתחו של היכל ורבי יהודה לא למדור אלא מפתחו של אולם דתנן (ג) פתחו של היכל גבוה עשרים אמה ורחבו עשר אמות (ד) ושל אולם גבוה ארבעים אמה ורחבו עשרים אמות ושניהן מקרא אחד דרשו 'אישחמו פתח אהל מועד דרבנן סברי קדושת היכל לחוד וקדושת אולם לחוד ובי כתיב פתח אהל מועד אהיכל כתיב ורבי יהודה סבר (ה) היכל ואולם קדושה אחת היא ובי כתיב פתח אהל מועד אתרויהו הוא דכתיב ואיבעית אימא לר' יהודה נמי קדושת אולם לחוד וקדושת היכל לחוד והכא היינו טעמא דרבי יהודה דכתיב אל פתח אולם הבית ורבנן אי הוה כתב אל פתח אולם כדקאמרת השתא דכתיב אל פתח אולם הבית הפתוח לאולם והא כי כתיב האי במשכן כתיב אשכחן משכן דאיקרי מקדש ומקדש דאיקרי משכן דאי לא תימא הכי הא (ו) דאמר רב יהודה אמר שמואל השלמים ששחטון קודם פתיחת דלתות ההיכל פסולין שנאמר 'אישחמו פתח אהל מועד בזמן שפתחוין ולא בזמן שהן געולים והא כי כתיב הוה במשכן כתיב אלא אשכחן מקדש דאיקרי משכן ומשכן דאיקרי מקדש בשלמא מקדש דאיקרי משכן דכתיב (א) ונתתי משכן בתוככם אלא משכן דאיקרי מקדש מנלן אילימא ודכתיב (ב) ונתתי משכן בתוככם. (ב) וכשנאמר מקרא זה כבר הוקם המשכן שהרי צמורת כהניס נכתב וכל אומר הספר צהאל מועד נאמר דכתיב (ויקרא ב' א) וידבר ה' אלי מאלה מועד ועל איזה משכן היה מצטיתן עוד אס לא על המקדש:**

הוא (ב) שהוא גבוה (ב) למעלה מעשרים אמה ימעט * ר' יהודה אומר אינו צריך והרחב מעשר אמות ימעט * ואם יש לו צורת הפתח אע"פ שהוא רחב מעשר אמות אין צריך למעט: * **גמ' תנן (ה) התם סוכה שהיא גבוהה למעלה מעשרים אמה פסולה ורבי יהודה מכשיר מאי שנא גבי סוכה דתני פסולה וגבי מבוי תני תקנתא סוכה דאורייתא תני פסולה מבוי דרבנן תני תקנתא ואיבעית אימא דאורייתא נמי תני תקנתא אלא סוכה דנפישין מיליה פסיק ותני פסולה מבוי דלא נפיש מיליה תני תקנתא אמר רב יהודה אמר רב חכמים לא למדור אלא מפתחו של היכל ורבי יהודה לא למדור אלא מפתחו של אולם דתנן (ג) פתחו של היכל גבוה עשרים אמה ורחבו עשר אמות (ד) ושל אולם גבוה ארבעים אמה ורחבו עשרים אמות ושניהן מקרא אחד דרשו 'אישחמו פתח אהל מועד דרבנן סברי קדושת היכל לחוד וקדושת אולם לחוד ובי כתיב פתח אהל מועד אהיכל כתיב ורבי יהודה סבר (ה) היכל ואולם קדושה אחת היא ובי כתיב פתח אהל מועד אתרויהו הוא דכתיב ואיבעית אימא לר' יהודה נמי קדושת אולם לחוד וקדושת היכל לחוד והכא היינו טעמא דרבי יהודה דכתיב אל פתח אולם הבית ורבנן אי הוה כתב אל פתח אולם כדקאמרת השתא דכתיב אל פתח אולם הבית הפתוח לאולם והא כי כתיב האי במשכן כתיב אשכחן משכן דאיקרי מקדש ומקדש דאיקרי משכן דאי לא תימא הכי הא (ו) דאמר רב יהודה אמר שמואל השלמים ששחטון קודם פתיחת דלתות ההיכל פסולין שנאמר 'אישחמו פתח אהל מועד בזמן שפתחוין ולא בזמן שהן געולים והא כי כתיב הוה במשכן כתיב אלא אשכחן מקדש דאיקרי משכן ומשכן דאיקרי מקדש בשלמא מקדש דאיקרי משכן דכתיב (א) ונתתי משכן בתוככם אלא משכן דאיקרי מקדש מנלן אילימא ודכתיב (ב) ונתתי משכן בתוככם. (ב) וכשנאמר מקרא זה כבר הוקם המשכן שהרי צמורת כהניס נכתב וכל אומר הספר צהאל מועד נאמר דכתיב (ויקרא ב' א) וידבר ה' אלי מאלה מועד ועל איזה משכן היה מצטיתן עוד אס לא על המקדש:**

הוא (ב) שהוא גבוה (ב) למעלה מעשרים אמה ימעט * ר' יהודה אומר אינו צריך והרחב מעשר אמות ימעט * ואם יש לו צורת הפתח אע"פ שהוא רחב מעשר אמות אין צריך למעט: * **גמ' תנן (ה) התם סוכה שהיא גבוהה למעלה מעשרים אמה פסולה ורבי יהודה מכשיר מאי שנא גבי סוכה דתני פסולה וגבי מבוי תני תקנתא סוכה דאורייתא תני פסולה מבוי דרבנן תני תקנתא ואיבעית אימא דאורייתא נמי תני תקנתא אלא סוכה דנפישין מיליה פסיק ותני פסולה מבוי דלא נפיש מיליה תני תקנתא אמר רב יהודה אמר רב חכמים לא למדור אלא מפתחו של היכל ורבי יהודה לא למדור אלא מפתחו של אולם דתנן (ג) פתחו של היכל גבוה עשרים אמה ורחבו עשר אמות (ד) ושל אולם גבוה ארבעים אמה ורחבו עשרים אמות ושניהן מקרא אחד דרשו 'אישחמו פתח אהל מועד דרבנן סברי קדושת היכל לחוד וקדושת אולם לחוד ובי כתיב פתח אהל מועד אהיכל כתיב ורבי יהודה סבר (ה) היכל ואולם קדושה אחת היא ובי כתיב פתח אהל מועד אתרויהו הוא דכתיב ואיבעית אימא לר' יהודה נמי קדושת אולם לחוד וקדושת היכל לחוד והכא היינו טעמא דרבי יהודה דכתיב אל פתח אולם הבית ורבנן אי הוה כתב אל פתח אולם כדקאמרת השתא דכתיב אל פתח אולם הבית הפתוח לאולם והא כי כתיב האי במשכן כתיב אשכחן משכן דאיקרי מקדש ומקדש דאיקרי משכן דאי לא תימא הכי הא (ו) דאמר רב יהודה אמר שמואל השלמים ששחטון קודם פתיחת דלתות ההיכל פסולין שנאמר 'אישחמו פתח אהל מועד בזמן שפתחוין ולא בזמן שהן געולים והא כי כתיב הוה במשכן כתיב אלא אשכחן מקדש דאיקרי משכן ומשכן דאיקרי מקדש בשלמא מקדש דאיקרי משכן דכתיב (א) ונתתי משכן בתוככם אלא משכן דאיקרי מקדש מנלן אילימא ודכתיב (ב) ונתתי משכן בתוככם. (ב) וכשנאמר מקרא זה כבר הוקם המשכן שהרי צמורת כהניס נכתב וכל אומר הספר צהאל מועד נאמר דכתיב (ויקרא ב' א) וידבר ה' אלי מאלה מועד ועל איזה משכן היה מצטיתן עוד אס לא על המקדש:**

הוא (ב) שהוא גבוה (ב) למעלה מעשרים אמה ימעט * ר' יהודה אומר אינו צריך והרחב מעשר אמות ימעט * ואם יש לו צורת הפתח אע"פ שהוא רחב מעשר אמות אין צריך למעט: * **גמ' תנן (ה) התם סוכה שהיא גבוהה למעלה מעשרים אמה פסולה ורבי יהודה מכשיר מאי שנא גבי סוכה דתני פסולה וגבי מבוי תני תקנתא סוכה דאורייתא תני פסולה מבוי דרבנן תני תקנתא ואיבעית אימא דאורייתא נמי תני תקנתא אלא סוכה דנפישין מיליה פסיק ותני פסולה מבוי דלא נפיש מיליה תני תקנתא אמר רב יהודה אמר רב חכמים לא למדור אלא מפתחו של היכל ורבי יהודה לא למדור אלא מפתחו של אולם דתנן (ג) פתחו של היכל גבוה עשרים אמה ורחבו עשר אמות (ד) ושל אולם גבוה ארבעים אמה ורחבו עשרים אמות ושניהן מקרא אחד דרשו 'אישחמו פתח אהל מועד דרבנן סברי קדושת היכל לחוד וקדושת אולם לחוד ובי כתיב פתח אהל מועד אהיכל כתיב ורבי יהודה סבר (ה) היכל ואולם קדושה אחת היא ובי כתיב פתח אהל מועד אתרויהו הוא דכתיב ואיבעית אימא לר' יהודה נמי קדושת אולם לחוד וקדושת היכל לחוד והכא היינו טעמא דרבי יהודה דכתיב אל פתח אולם הבית ורבנן אי הוה כתב אל פתח אולם כדקאמרת השתא דכתיב אל פתח אולם הבית הפתוח לאולם והא כי כתיב האי במשכן כתיב אשכחן משכן דאיקרי מקדש ומקדש דאיקרי משכן דאי לא תימא הכי הא (ו) דאמר רב יהודה אמר שמואל השלמים ששחטון קודם פתיחת דלתות ההיכל פסולין שנאמר 'אישחמו פתח אהל מועד בזמן שפתחוין ולא בזמן שהן געולים והא כי כתיב הוה במשכן כתיב אלא אשכחן מקדש דאיקרי משכן ומ**

